

Rigsdagens Valutaudvalg er et ikke helt aabent, men dog tydeligt Udtryk derfor, og Resultaterne vil meget snart komme til at foreligge.

Piper: Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch), Ordføreren for Partiet Venstre, genkaldte i Erindringen de Begivenheder, som gik forud for Vedtagelsen af Valutaforslaget, og det ærede Medlem sagde, at man den Gang var enig om, at der skulde og maatte gribes ind. Men det ærede Medlem synes at tillægge denne Valutalov Værdi, og nu saa vi Frugterne af den. Dette kan jeg ikke godkende. Den Valutaordning, der den Gang blev gennemført, var ganske vist en Opfyldelse af Kravet om, at der skulde gøres noget, men det „noget“, der blev gjort, blev jo uden Betydning, og det bedste Bevis for, at den Ordning, der da blev truffet, har været uden Betydning, foreligger i de Valutaforhandling, vi netop har ført i denne Tid, i hele den Valutasituation, vi nu er inde i. Det har vist sig, at Bevægelsen opad har været ganske anderledes stærk, end de, der affattede Valutaloven, tilsigtede og haabede at kunne gennemføre. Valutaloven overlod egentlig alt til Nationalbanken, at gennemføre ved de Midler, som Nationalbanken raadede over, og det er Anvendelsen af disse Midler, som nu efter lang Tids Virkning har givet sig Udslag paa den Maade, at de ogsaa lægger et Tryk paa Forretningstilværelsen. Kronen har jo vidst at hjælpe sig selv uden den Minimalkurs, der blev fastsat i Valutaloven, og denne Udvikling gik stærkt og skyldtes nok forskellige samvirkende Omstændigheder; men den skyldtes ogsaa i nogen Grad dette, at naar først Bevægelsen gaar i een Retning, ruller Snebolden videre, og saa bidrager ogsaa Spekulationen sit. Dette fremkaldte en Frygt for, at Farten kunde blive for stærk og resultere i et stærkt Tilbageslag, og Frygten for dette Tilbageslag, disse store Svingninger op og ned, som utvivlsomt er til Skade for alt Forretningstilværelse og for os alle, kan man sige, bevirkede, at det konservative Folkeparti mente, det var nødvendigt at faa sammenkaldt Valutaudvalget, og det var det, vi gjorde en 14 Dages Tid, før denne Rigsdagssamling skulde begynde, idet vi ikke mente, det var forsvarligt at vente, til Rigsdagen traadte sammen. Jeg tror ogsaa, Begivenhederne har givet os Ret i, at det var hensigtsmæssigt, at der kom en Forundersøgelse og en Forhandling i Gang, inden Rigsdagen traadte sammen.

Det, som den Udtalelse, der nu fore-

ligger fra det samlede Valutaudvalg, siger, er, at man skal drage Omsorg for, at Kronekursen ikke falder igen. Dette har ogsaa paa en Maade faaet sit Udtryk i den vedtagne Valutalov, men Kronen er jo steget til en langt højere Værdi, end Valutaloven forudsatte, og medens det var vor Tanke den Gang, da vi begærede Udvalget indkaldt, at man nu skulde have foretaget en Ændring i Valutaloven, saaledes at den Stigning, der har fundet Sted, saa at sige blev bundet, saa at Svingningerne ikke kunde gaa længere nedad, har dette jo ikke været gennemførligt. Men vore Ønsker har faaet Udtryk i den Udtalelse, der er refereret i Udtalelsen fra Rigsdagens Valutaudvalg, nemlig Nationalbankens Erklæring om, at den vil bestræbe sig for at gøre Svingningerne saavel i den ene som i den anden Retning saa smaa som muligt. Endvidere gaar Udtalelsen ud paa, at man i den nærmeste Tid maa arbejde paa at blive klar til i den ordinære Rigsdagssamling at faa det endelige Maal for Kronen slaaet fast. Efter de Bemærkninger, der er fremsat baade af det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch) og af det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen), synes det for øvrigt, at man allerede saa at sige akkviescerer ved Maalet, som er den rigtige Krone igen. Endelig indeholder Udtalelsen jo en Passus, der angaar Diskontoen, og som støtter de meget beretigede og naturlige Ønsker, der har været fremme fra Erhvervenes Side om at faa billigere Penge at arbejde med, hvad der ikke mindst kan have sin Betydning under de vanskelige Situationer, vi kan komme ind i ved Kronens yderligere Stigning. Fra vor Side har vi ogsaa sluttet os til disse Udtalelser, men det er selvfølgelig en Forudsætning, at den Diskontopolitik, der føres, maa staa for Nationalbankens Regning, under det Ansvar, som denne Bank har for, at vort hele Pengevæsen føres i en solid og god Skure, og saaledes at man ikke kommer til at opleve et Bagslag, en Tilbagegang fra den nuværende Situation. Vi ønsker ikke en for stærk Stigning, men vi ønsker endnu mindre et Tilbageslag, som kunde fremkalde de stærke Svingninger, der fremfor alt er et Tab og en Ulykke for hele Næringslivet.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg skal gøre et Par Bemærkninger i Anledning af de Valutaudtalelser, der nu er fremsat. I den Udtalelse, som Rigsdagens Valutaudvalg har afgivet, fremsættes der en Opfordring til Regeringen om at fortsætte